

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o analiză eronată realizată de Comisie cu privire la contextul juridic, de fapt și economic al situației reclamantei.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe concluzia eronată a Comisiei potrivit căreia reclamanta și Servier sunt concurenți actuali sau potențiali în sensul articolului 101 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că concluzia eronată a Comisiei potrivit căreia soluționarea amiabilă de către reclamantă și Servier referitoare la brevete are drept obiect restrângerea concurenței în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE se întemeiază pe o analiză eronată de fapt și de drept, precum și pe o aplicare eronată a principiilor stabilite în materie de restricții prin obiect.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dreptului la apărare al reclamantei întrucât nu a examinat în mod coerent contractul de cesiune și de licență și a concluzionat în mod nejustificat că acest contract constituie o restricție prin obiect în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a concluzionat în mod nejustificat că acordurile încheiate între reclamantă și Servier aveau drept efect restrângerea concurenței în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe neexaminarea corectă de către Comisie a argumentelor invocate de reclamantă în temeiul articolului 101 alineatul (3) TFUE.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2014 – EEB/Comisia

(Cauza T-685/14)

(2014/C 431/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: European Environmental Bureau (EEB) (Brussels, Belgia) (reprezentant: S. Podskalská, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Ares (2014) 2317513 din 11 iulie 2014 prin care se declară inadmisibilă cererea de reexaminare internă, formulată de reclamant, referitoare la Decizia Comisei 2014/2002 final din 31 martie 2014 privind notificarea de către Republica Bulgaria a unui plan național de tranziție prevăzut la articolul 32 din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale;
- anularea Deciziei Comisiei C 2014/2002 final din 31 martie 2014 privind notificarea de către Republica Bulgaria a unui plan național de tranziție prevăzut la articolul 32 din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Decizia Comisiei Ares (2014) 2317513 din 11 iulie 2014 încalcă articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 2 alineatul (1) litera (g) și articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, precum și Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (denumită în continuare „Convenția CEE-ONU), coroborate cu Decizia Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției CEE-ONU (2005/370/CE).
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Decizia Comisiei C 2014/2002 final din 31 martie 2014 încalcă articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale, Decizia 2012/115/UE de punere în aplicare a Comisiei din 10 februarie 2012 de stabilire a normelor referitoare la planurile naționale de tranziție menționate în Directiva 2010/75/UE, precum și Convenția CEE-ONU, coroborate cu Decizia Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției CEE-ONU (2005/370/EC), cu Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului și cu Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa.

Recurs introdus la 12 septembrie 2014 de Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA) împotriva Hotărârii din 2 iulie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-63/13, Psarras/ENISA

(Cauza T-689/14 P)

(2014/C 431/59)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA) (reprezentați: P. Empadinhas, agent și C. Meïdanis, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Aristeidis Psarras (Heraklion, Grecia)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 2 iulie 2014 în cauza F-63/13;
- respingerea în totalitate a cererilor formulate de reclamant în cauza F-63/13 și
- obligarea reclamantului la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate atât în fața Tribunalului Funcției Publice, cât și în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe denaturarea faptelor cu privire la evenimentele din 4 mai 2012 și din perioada care a urmat și pe o eroare de drept cu privire la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă și la articolul 47 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (coroborat cu articolul 59 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene).